

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tost/32/2017
Identifikačné číslo spisu: 2017010009
Dátum vydania rozhodnutia: 4. októbra 2017
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2017010009.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Gabriely Šimonovej na neverejnom zasadnutí konanom 4. októbra 2017 v Bratislave v konaní o návrhu Krajskej prokuratúry v Trnave na vzatie vyžiadanej osoby R. X. do vydávacej väzby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, o sťažnosti vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6Ntc/16/2017, z 12. septembra 2017 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť vyžiadanej osoby R. X. z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave uznesením, sp. zn. 6Ntc/16/2017, z 12. septembra 2017 rozhodol podľa § 16 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „ZEZR“) o vzatí R. X. do vydávacej väzby a zároveň podľa § 17 ods. 1 ZEZR rozhodol o tom, že vydávacia väzba bude spočívať do skončenia výkonu väzby v trestnej veci vedenej na Krajskej prokuratúre Trnava pod sp. zn. Kv 86/16/2200, v ktorej je voči R. X. vedené trestné stíhanie pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i/ Trestného zákona. Vydávacia väzba sa má vykonávať v Ústave na výkon väzby Leopoldov. Krajský súd tak postupoval na podklade európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Prokuratúrou Innsbruck, Rakúska republika pod sp. zn. 10St 210/16m, z 30. apríla 2017 na občana Slovenskej republiky R. X., nar. XX. L. XXXX, a to na účely trestného stíhania pre zločin ťažkého podvodu za účelom zárobku ako prispievajúci páchatel podľa § 12 tretí prípad, § 146, § 147 ods. 3, § 148 druhý prípad rakúskeho Trestného zákonníka a zločin zločineckej organizácie ako prispievajúci páchatel podľa § 12 tretí prípad, § 278 ods. 1, druhý prípad, ods. 3, prvý prípad rakúskeho Trestného zákonníka, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, ako je uvedené v európskom zatýkacom rozkaze. Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate nasledovne: „V posudzovanom prípade je návrh prokuratorky Krajskej prokuratúry Trnava dôvodný, pričom súčasne sú splnené všetky formálne i materiálne podmienky prameniace z ustanovenia § 16 ods. 1 citovaného zákona. Vyžiadaná osoba R. X. pri výsluchu pred prokurátorom krajskej prokuratúry dňa 10. augusta 2017 poprel páchanie trestnej činnosti v Rakúsku, s vydaním do Rakúskej republiky nesúhlasí, zásady špeciality sa nevzdal. Z Európskeho zatýkacieho rozkazu vyplýva, že sa proti vyžiadanej osobe vedie trestné stíhanie pre skutky spáchané na rôznych miestach v Rakúskej republike. Dôvodom na vzatie osoby do vydávacej väzby sú skutočnosti vychádzajúce priamo zo samotnej vyžiadanej osoby, ktorá sa dopúšťa trestnej

činnosti, čo vyplýva ako z európskeho zatýkacieho rozkazu tak aj z odpisu registra trestov. Je daný predpoklad, že v prípade prepustenia na slobodu by sa vyžiadaná osoba vyhýbala trestnému stíhaniu v Rakúskej republike a v konečnom dôsledku by takto mohlo dôjsť k zmareniu dosiahnutia účelu tohto konania. Účelom vydávacej väzby R. X. je zabezpečenie prítomnosti v konaní o Európskom zatýkacom rozkaze a tiež zabránenie zmareniu účelu tohto konania tým, že by nebol k dispozícii prokurátorovi a sudcovi pre úkony smerujúce k rozhodnutiu o európskom zatýkacom rozkaze. Vydávacia väzba bude spočívať až do skončenia výkonu väzby v trestnej veci vedenej na Krajskej prokuratúre Trnava pod sp. zn. Kv 86/16/2200, v ktorej je voči nemu vedené trestné stíhanie pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák. . Keďže nemožno vylúčiť, že vyžiadaná osoba sa bude snažiť vyhnúť vydaniu na trestné stíhanie do Rakúskej republiky a zmať tak účel tohto konania, rozhodol sudca Krajského súdu v Trnave tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia“. Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť R. X. prostredníctvom svojho obhajcu. V sťažnosti uviedol: „Dňa 15.8.2017 vo veci obv. R. X. (konanie o európskom zatýkacom rozkaze - návrh na vykonanie s odkladom) prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trnave Mgr. Andrea L. Krajskému súdu v Trnave navrhuje, aby rozhodol, že podľa § 22 ods. 1 Zákona č. 154/2010 Z. z. sa európsky zatýkací rozkaz prokuratúry Innsbruck, Rakúska republika, sp. zn. 10 St 210/16m zo dňa 30.4.2017 vydaný na obvineného R. X. vykonal podľa § 29 ods. 1 uvedeného zákona sa odkladá jeho realizácia do právoplatného skončenia v trestnej veci vedenej na Krajskej prokuratúre Trnava pod sp. zn. Kv 86/16/2200, vrátane výkonu prípadného nepodmienečného trestu odňatia slobody, alebo do podmieneného prepustenia z výkonu tohto trestu odňatia slobody. Chcel by som uviesť, že v danej veci obvineného R. X. boli podané dva návrhy a to konkrétne návrh na vydávajúcu väzbu a tiež aj návrh na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu. Čo sa týka európskeho zatýkacieho rozkazu tak sú v ňom uvedené dva skutky pod písmeno i) a j), za ktoré je obvinený R. X. vo väzbe od 8.12.2016. Ďalej čo sa týka európskeho zatýkacieho rozkazu resp. jeho dôvodnosti vydania ho považujem za nedôvodný, nakoľko podľa § 5 Zákona 154/2010 Z. z., ktorý uvádza, že ak existuje predpoklad, že by sa obvinený mohol zdržiavať alebo sa zdržiava v inom členskom štáte a je potrebné ho vyžiadať, vydá vo vzťahu k nemu predseda senátu alebo sudca príslušného súdu európsky zatýkací rozkaz. V prípravnom konaní vydá európsky zatýkací rozkaz na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie. Z uvedeného hľadiska poukazujem na skutočnosť, že obvinený X. je vo väzbe od 8.12.2016 a daný návrh na vydanie európskeho zatýkacieho rozkazu je datovaný zo dňa 30.04.2017. Som toho názoru, že orgány činné v trestnom konaní Rakúskej republiky mali od 8.12.2016 do času vydania európskeho zatýkacieho rozkazu možnosť kedykoľvek vypočúť obvineného R. X. k danej veci resp. k daným skutkom, nakoľko bol od uvedeného času väzobne stíhaný na území Slovenskej republiky a nenachádzal sa na neznámom mieste. (viď § 5 Zákona 154/2010 Z. z.). Z tohto dôvodu som toho názoru, že neboli vôbec dané podmienky na to, aby bol vôbec daný návrh na vydanie ERZ predložený. V prípade ak v súčasnosti prokurátor uvažuje o možnom prevzatí trestného stíhania orgánmi činnými v trestnom konaní Rakúskej republiky, tak sa pýtam čo prokurátor robil cca. necelý rok. Poukazujem na to, že daný návrh adresoval dňa 24.8.2017 čo bolo deň po tom ako sa rozhodovalo o predĺžení lehoty väzby u obvineného R. X. na Okresnom súde v Trnave zo dňa 23.8.2017 a tiež bol na toto upozorňovaný aj zo strany obvineného R. X.. Ako obhajca obvineného R. X. som toho názoru, že dôvod na vydávajúcu väzbu nie je dôvodný, nakoľko voči obvinenému je vedené trestné stíhanie ako už bolo vyššie uvedené na území Slovenskej republiky, za ktoré je väzobne stíhaný a daná väzba sa mu započítava od 8.12.2016 o 17.40 hod. do súčasnosti v Ústave na výkon väzby Leopoldov. Ako aj Najvyšší súd Slovenskej republiky viackrát konštatoval, že trestné stíhanie vedené v Slovenskej republike „má prednosť pred výkonom Európskeho zatýkacieho rozkazu, pretože je v záujme Slovenskej republiky, aby sa jeho trestné konanie ukončilo čo najskôr bez akýchkoľvek objektívnych alebo subjektívnych prieťahov.“. Z uvedeného dôvodu v danej veci nie je účelové z hľadiska hospodárnosti a rýchlosti konania, aby osoba obvineného bola vydaná do vydávajúcej väzby za ten istý skutok do zahraničia, za ktorý sa na území Slovenskej republiky vedie totožné trestné stíhanie za pokračovací trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno i) Trestného zákona. Zastávam názor, že sudca Krajského súdu v Trnave mal dňa 12.9.2017, keď rozhodoval o jeho vydaní do vydávajúcej väzby mal najprv rozhodnúť o tom či sa bude vôbec daný európsky zatýkací rozkaz vykonávať, keďže ustanovenie § 23 ods. 2 písmeno a), dáva možnosť európsky zatýkací rozkaz odmietnuť ak vyžiadaná osoba je trestne stíhaná v Slovenskej republike pre ten istý skutok, pre ktorý

bol vydaný európsky zatýkací rozkaz a následne riešiť problematiku resp. rozhodovať o možnosti vydania osoby obvineného do vydávacej väzby. Čo sa týka argumentu zo strany Krajského súdu Trnava, že nie je možné vylúčiť, že by vyžiadaná osoba sa mohla snažiť vyhnúť vydaniu na trestné stíhanie do Rakúskej republiky a mať účel predmetného konania v tomto prípade by som chcel poukázať na to, že v deň 8.12.2016, keď bol zadržaný obvinený R. X. mu podľa jeho vyjadrenia cez telefón zavolala jemu neznáma osoba a oznámila mu, že je od polície a či by sa mohol dostaviť na Policajné oddelenie, Rázusovu 17 v Nitre. Následne sa jej opýtal, či by nestačilo nasledujúce ráno, no neznáma osoba odpovedala, že nie lebo musí podať určité vysvetlenia. Následne sa tam obvinený sám dostavil do dvoch hodín odkedy mu neznáma osoba zatelefonovala. Následne ako sa tam obvinený R. X. dostavil bol z procesného hľadiska ako už obvinený zadržaný. Týmto možno preukázať, že obvinený R. X. by nemal predmetné trestné konanie, keďže vo vyššie spomínanej okolnosti bol súčinný a bezodkladne rešpektoval žiadosť polície.“. Navrhol, aby najvyšší súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Trnave z dôvodu, že vydanie R. X. do cudziny by nebolo efektívne už z dôvodu toho, že trestné stíhanie vedené v Slovenskej republike má prednosť pred výkonom európskeho zatýkacieho rozkazu. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Najvyšší súd ako nadriadený orgán v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Trestného poriadku, v ktorom je vyjadrení obmedzený revízny princíp, potom ako nezamietol sťažnosť z dôvodu podľa § 193 ods. 1 písm. a/ alebo písm. b/ Trestného poriadku na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia a to zo všetkých hľadísk bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne. Najvyšší súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je správne a teda že sťažnosť vyžiadanej osoby R. X. nie je dôvodná. Rozhodnutie o vydávacej väzbe v konaní o európskom zatýkacom rozkaze má iný charakter než väzba v rozsahu jej úpravy v štvrtej hlave v prvej časti Trestného poriadku. Sudca v tomto konaní neskúma dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku, pre ktorý je osoba vyžiadaná a neskúma ani existenciu dôvodov väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku. Vydávacia väzba podľa § 16 ods. 1 ZEZR nie je obligatórna, pretože sudca musí pred rozhodnutím vždy skúmať splnenie minimálne jednej z dvoch podmienok na pozitívne rozhodnutie o návrhu prokurátora a to : - či vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby je potrebné na zabezpečenie jej prítomnosti v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky alebo - či vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby je potrebné na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze. Ak sudca dospeje k záveru, že tieto podmienky sú splnené, môže rozhodnúť o vzatí vyžiadanej osoby do vydávacej väzby podľa § 16 ods. 1 ZEZR. Podľa § 17 ZEZR ak sa vyžiadaná osoba nachádza vo väzbe v súvislosti s jej trestným stíhaním slovenskými orgánmi alebo sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody právoplatne uloženom slovenským súdom, príslušný sudca po doručení originálu európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje, vezme vyžiadanú osobu do vydávacej väzby, ktorá bude spočívať. Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že R. X. v čase od 8. decembra 2016 až do 15. septembra 2017 vykonával väzbu, do ktorej bol vzatý uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn. 0Tp/122/2016, z 11. decembra 2016 v trestnej veci vedenej na Krajskej prokuratúre Trnava pod sp. zn. Kv 86/16/2200, v ktorej je voči nemu vedené trestné stíhanie pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i/ Trestného zákona. Skončením vyššie uvedenej väzby začala u menovaného vydávacia väzba na základe teraz sťažnosťou napadnutého uznesenia. Najvyšší súd poznamenáva, že predmetom tohto sťažnostného konania nie je rozhodovanie o tom, či R. X. bude vydaný do Rakúskej republiky na trestné stíhanie alebo nie, ale rozhodnutie o tom, či má byť obmedzená jeho osobná sloboda vydávacou väzbou alebo nie. Najvyšší súd podobne ako krajský súd dospel k záveru, že boli a sú splnené všetky podmienky na danosť vydávacej väzby u R. X. tak, ako to už konštatoval Krajský súd v Trnave v odôvodnení svojho uznesenia. Najvyšší súd si osvojil postupnosť krokov Krajského súdu v Trnave, keď tento najskôr rozhodol o vydávacej väzbe a až v ďalšom bude rozhodovať o vydaní alebo o odmietnutí vydania R.

X. do cudziny, pretože predmetná vec si vyžaduje nielen podrobný rozbor súbežne prebiehajúcich trestných stíhaní v Slovenskej republike a Rakúskej republike predpokladane o tých istých resp. veľmi podobných skutkoch ale aj prípadnú koordináciu ďalšieho postupu orgánov činných v trestnom konaní v Slovenskej republike a Rakúskej republike v trestných stíhaniach. Najvyšší súd uzatvára, že v súčasnom štádiu konania považuje vydávaciu väzbu za opodstatnenú a preto zamietol sťažnosť R. X. ako neodôvodnenú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.